

Toprak

Kum çöl çamur diye kör tapa vurma
Halini tefekkür et, boş hayel kurma
Kuru toprak diye söylenip durma
Beden kalıbının mayası toprak

Yaz kış şu âlemi koruyup koklar
Sayısız kirleri sırları aklar
Hayatı ölümü bağrında saklar
Zalimin korkulu rüyası toprak

Mâziyi öğütür, âtiyi açar
Geleceğe mümbit tohumlar saçar
Yeşil dağlarında goncalar açar
Nazlı çiçeklerin oyası toprak

Bağrından çıkana insafla bir bak
Kaynağı bereket cömertliğe bak
Renk renk, desen desen çiçeklere bak
Meyvenin dalların boyası toprak

Zerreler kurreler toprağa gelir
Kurak mevsimlerden nasibin alır
Rahmet damlasıyla demlenir kalır
Kıtlığın bolluğun yuvası toprak.